

Патриаршеска литургия в Ресиловската света обител

На 29 декември Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи божествена света Литургия в Ресиловския манастир „Покров Богородичен“, Дупнишка духовна околия.

В съслужение с Негово Светейшество бяха Негово Преосвещенство Браницкият епископ Пахомий – първи викарий на Софийския митрополит, Велбъждският епископ Исаак – втори викарий на Софийския митрополит, архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, архимандрит Никодим, йеромонах Серафим – ефимерий на манастира и игумен на манастира „Св. Стефан“ (Сапарева баня), ставрофорен иконом Георги Паликарски – архиерейски наместник на Дупнишка духовна околия, и многобройно свещенство от околията, както и протодякон Александър Нешев.

Песнопенията бяха изпълнени от църковни певци под ръководството на Илия Тасков (храм „Св. Георги“, гр. Сандански).

Патриарх Даниил произнесе слово, в което говори за смисъла и значението на Божието обещание – Въплъщението на Единородния Син Божий за човешкия род:

„Живеем с радостта, която благовестиха ангелите за Раждането на Спасителя, Който дойде да ни избави от нашите грехове, от злодейството на дявола и да ни спаси от смъртта. Този мир и радост, които очакваха мнозина – пророци и праведни човеци, станаха възможни с Раждането на Господ Иисус Христос. Стана възможно душата, каейки се за своите грехове, да се изпълни с Христовия мир, с радостта от богообщението; даде се възможност на човека да вкусува от благодатния живот, който ни свидетелства за вярното обещание на Господа за неразлъчно единение с Него във вечността. Затова радостта вече две хиляди години е пълна и ние – които живеем във вярата в Родения заради нашето спасение Син Божий, се стремим тя да не напуска сърцата ни. Велики дарования ни донесе Господ Иисус Христос – необясними за разума и неизразими с човешки слова, но същевременно напълно достъпни за всеки, който живее с вяра в Христа“.

По повод честването на паметта на 14 000 избити Витлеемски младенци – свидетели и мъченици за Божията истина, Негово Светейшество припомни, личностите, които имали особено участие в делото на Боговъплъщението:

„Св. цар Давид живял хиляда години преди Раждането на Христа, но имал чистотата на вярата и живота в Бога, за което Господ го избрал за цар на Израил, Сам свидетелствайки: намерих мъж по сърцето Си, Давида, сина Иесеев, който ще изпълни всичките Ми искания (Деян. 13:22). Той силно обичал Бога и се стремял към Него в непорочност и чистота и във всичко търсел да се проявява Божията воля, според думите от псалом: Винаги виждах пред себе си Господа, защото Той е от дясната ми страна; няма да се поклатя (Пс. 15:8). За тази му ревност и чистота – след като преминал много изпитания, Господ му обещал, че на неговия престол ще постави от потомците му Цар, Който ще царува вечно и Неговото царство няма да премине.

Св. Йосиф Обручник, комуто било поверено да бъде пазител на девството на Мариам – бъдещата Майка на Спасителя, претърпял огнено изкушение, когато забелязал белезите на нейната бременност. Като праведен човек, той

поискал тайно да я напусне, за да не би ако има грях, да стане съучастник в него. В това се вижда неговата богобоязливост, неосъждане и любов към човека. Той предоставил на Бога да разреши голямото му недоумение и Господ не го оставил, но му открил истината. Свети Йосиф разбрал и повярвал на думите на Писанието, което казва: ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил (Ис. 7:14).

Св. Яков, брат Господен бил свидетел на раждането на Спасителя и на бягството Му в Египет, а по-късно имал възможността многократно да се убеди в божествеността на Този, Който се родил в семейството на неговия баща. Заради праведния си живот бил поставен за стълб и крепило на вярата в Господ Исус Христос за всички жители на Йерусалим, като накрая пострадал мъченически“.

„От първите дни на Раждането Си по плът Господ претърпял несгодите на изгнаничеството, на отхвърлянето и отрицанието. Цар Ирод изпратил войници и избил младенците във Витлеем и пределите му, искайки да убие родилия се цар Иудейски. Не знаейки силата Божия, той не могъл да извърши злодеянието, което замислял, и изгарян от властолюбие, умрял в жестоки мъки. Така, заедно с радостта се случило и онова, което Господ Исус Христос казал: Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч; защото дойдох да разлъча човек от баща му... (Мат. 10:34).

До ден днешен Господ Исус Христос е предмет на противоречие, отрицание и подигравки. До скоро бяхме свидетели на мъченичеството на мнозина за вярата в Христа. В тези скърби и ужасни изпитания обаче Бог ни дава подкрепа и сила. Те са душеспасителни, като не се поддаваме нито на страхове, нито на отчаяние или озлобление, понеже имаме Божието обещание: Аз съм с вас през всички дни до свършека на света (Мат. 28:20) и в света скърби ще имате; но дерзайте: Аз победих света (Иоан 16:33). Когато се уповаваме на Бога, виждаме как Той действително ни дава сили и помага да преминаваме безбедно. Дори някой път и да пострадаме, но в себе си имаме Божията утеха, сила и благодат, Христовия мир, който запазва умът ни твърдо установен в Господа, опазва вярата и сърцето ни. Нека въпреки житейските бури да оставаме непоколебими във вярата, надеждата и любовта си към Бога“, завърши словото си патриарх Даниил.

След словото на Негово Светейшество ученици от с. Самораново изпълниха кратка програма от стихове и духовни песнопения.

По случай предстоящия имен ден на игуменията на светата обител – празника на преп. Мелания Римлянка, Негово Светейшество отправи благопожелания към майка Мелания за духовна чистота и сили за усърдно служение на Бога.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg